

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5P/360/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211453
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Ťažký
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413211453.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Štefanom Ťažkým v právnej veci mal. detí K.E., B., N.. X. X. XXXX P. W., N.. XX. X. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ú. W., B. M. P. T. K., na návrh matky B. M., T. M., N.. X. X. XXXX, trvale bytom K., J. B. XXXX/X, C.. Č.. K., K.. K. XX proti otcovi Q. K., N.. R.. X. XXXX, trvale bytom K., J. B. XXXX/X, t. č. B. E.. W.. E. X, E. V. XXXXX, Q. X., T., v konaní o určenie výživného, takto

r o z h o d o l :

I. Otec maloletých detí Q. K. j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletých detí K., počnúc dňom I. apríla 2014, na maloletú B. mesačne sumou 180 € a na maloletú W. mesačne sumou 160 € do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí.

II. Dĺžné výživné za obdobie od I. apríla 2014 do 31. marca 2015 vo výške 2.380 € súd p o v o ľ u j e otcovi maloletých detí splácať v mesačných splátkach po 200 € spolu s bežným výživným počnúc mesiacom júl 2015, vždy do 20 - toho dňa v mesiaci vopred až do úplného zaplataenia pod stratou výhody splátok k rukám matky maloletých detí.

III. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletých detí podala na Okresný súd v Kežmarku dňa 20. 11. 2013 návrh, v ktorom žiadala zveriť maloleté deti B. P. W. K. do jej osobnej starostlivosti a otca maloletých detí zaviazať prispievať na ich výživu, na maloletú B. mesačne sumou 800 € a maloletú W. mesačne sumou 700 €. V dôvodoch návrhu uviedla, že maloleté deti pochádzajú z manželstva, ktoré naďalej trvá a doposiaľ nebola vykonaná prostredníctvom súdu úprava výkonu rodičovských práv a povinností a určenie výživného na maloleté deti. Ďalej uviedla, že otec maloletých detí sa vyjadril, že nepošle žiadne peniaze na maloleté deti a domácnosť. Od r. 2006 pracuje v zahraničí a v auguste 2013 priznal vzťah k inej žene.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s pripojeným spisom Okresného súdu v Kežmarku pod sp. zn. 6P 15/2014, obsahom spisu, ako aj výpoveďami účastníkov konania, z čoho mal zistený tento skutkový stav.

Matka maloletých detí spresnila svoje pôvodné podanie dňa 26. 5. 2014, čo sa týka určenia výšky výživného na maloleté deti, žiadala určiť výživné od I. 2. 2014 na maloletú B. vo výške 500 € mesačne a na maloletú W. taktiež vo výške 500 €. Zároveň v predmetnom písomnom podaní špecifikovala náklady na obe maloleté deti.

Súd uznesením z dňa 27. 10. 2014 pod č. k. 5P 360/2013 - 116, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6. 12. 2014 prerušil konanie do právoplatného ukončenia vecí vedenej pod sp. zn. 6P 15/2014 s odôvodnením,

že v uvedenej veci bolo už rozhodnuté rozsudkom z dňa 29. 9. 2014, kde sa rozhodlo aj o výške výživného na obe maloleté deti a v ktorom otec maloletých detí voči výške výživného podal odvolanie.

Z pripojeného spisu súd zistil, že Krajský súd v Prešove rozsudkom z dňa 25. 2. 2015 pod č. k. 9CoP 4/2015 - 232, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 3. 2015 zmenil rozsudok Okresného súdu v Kežmarku pod č. k. 6P 15/2014 - 190 z dňa 24. 9. 2014 v napadnutej časti, t. j. vo výroku o určení výživného na čas po rozvode tak, že zaviazal otca maloletých detí prispievať na výživu maloletej B. mesačne sumou 180 € a maloletej W. mesačne sumou 160 €. Súd pri rozhodnutí o výške výživného vychádzal z pomerov u otca maloletých detí v čase pred rozhodnutím prvostupňového súdu o rozvode manželstva. Vychádzal z ukončenia pracovného pomeru otca maloletých detí v S. obdobia, kedy bol nezamestnaný, a to od septembra 2014 do januára 2015 a po strate zamestnania v mesiaci január 2015 si našiel nové zamestnanie s hrubým mesačným príjmom 1.200 €. Odvolací súd vychádzal v predmetnom konaní z predložených listinných dôkazov právnym zástupcom otca a skonštatoval, že konanie odporcu spočívajúce v ukončení jeho pracovného pomeru v S. nie je možné považovať za vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Ďalej Krajský súd v Prešove v predmetnom konaní konštatoval, že ním určené výživné na maloleté deti, na maloletú B. v sume 180 € mesačne a maloletú dcéru W. v sume 160 € mesačne je v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením, kde súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletých dcér účastníkov ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletých detí. Súd vychádzajúc zo zistení v konaní pod sp. zn. 6P 15/2014 určil vyživovaciu povinnosť otca maloletých detí od 1. apríla 2014 na maloletú B. mesačne sumou 180 € a na maloletú W. mesačne sumou 160 € do obdobia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí, ktoré nadobudlo 31. marca 2015.

Súd v predmetnom konaní rozhodoval o dlžnom výživnom za vyššie uvedené obdobie, pritom vychádzal z predložených listinných dôkazov matkou maloletých detí o platení výživného otcom za uvedené obdobie. Matka predložila doklady, z ktorých súd zistil, že otec na výživu v mesiaci február 2014 a chod domácnosti poslal sumu 1.100 €, v mesiaci marec 2014 sumu 1.100 €. V mesiaci apríl 2014 poslal už len na výživu maloletých detí sumu 500 € a v mesiacoch máj a jún 2014 na výživu maloletých detí zaslal každý mesiac sumu 600 €. V mesiacoch júl 2014 - marec 2015 na výživu maloletých detí otec žiadne výživné nezaslal. Súd výživné za mesiace február a marec 2014 matke maloletých detí nepriznal, vychádzal pritom z platieb, ktoré matke boli zaslané, že za uvedené obdobie si otec vyživovaciu povinnosť plnil. Priznal jej výživné od mesiaca apríl 2014 do marca 2015, t. j. za 12 mesiacov, pritom vzal v úvahu zaplatenie časti výživného za mesiace apríl - jún 2014 vo výške 1.700 €. Pri určení výživného na obe maloleté deti spolu vo výške 340 € za 12 mesiacov to predstavovalo sumu 4.080 €, pritom otec maloletých detí zaplatil sumu 1.700 €, čiže dlh na výživnom za uvedené obdobie predstavuje sumu 2.380 €, ktoré súd povolil otcovi maloletých detí splácať v mesačných splátkach po 200 € počnúc mesiacom júl 2015 spolu s bežným výživným tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko ide o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré možno začať aj bez návrhu z úradnej povinnosti.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).